

در سفری با رسول الله صلی الله علیه وسلم همراه بودیم که مردی سوار بر شترش آمد.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که می گوید: در سفری با رسول الله صلی الله علیه وسلم همراه بودیم که مردی سوار بر شترش آمد و به چپ و راست نگاه می کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم - از نگاهش دریافت که محتاج است و - فرمود: «مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيَعُدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مِنْ رَادٍ، فَلْيَعُدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا رَادَ لَهُ»؛ «هرکس سواری اضافه ای دارد، آن را به کسی بدهد که مرکبی ندارد؛ و هرکس آذوقه (توشه ی) اضافی دارد، آن را به کسی بدهد که بی توشه است». و انواع مال ها را ذکر نمود؛ در نتیجه اینگونه برداشت کردیم که هیچیک از ما حقی در اموال مازاد بر نیازش ندارد.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

ابوسعید خدری رضی الله عنه یادآور می شود که در سفری همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم بوده است که مردی سوار بر شترش آمده و به چپ و راست می نگرد تا چیزی بیابد و نیاز خود را برطرف کند. در این هنگام رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «هرکس سواری اضافه ای دارد آن را به کسی صدقه کند که سواری به همراه ندارد؛ و هرکس غذای اضافه ای دارد، آن را به کسی صدقه کند که غذایی به همراه ندارد». راوی می گوید: گمان بردیم در آنچه افزون بر نیازمان با خود داریم، هیچ حقی نداریم.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5906>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

